

Bestyrelsens beretning 2021:

Vi skal huske, hvorfor stedet hedder Rastestedet og hvorfor, vi kommer her – netop for at raste eller holde fri og slappe af, også selv om den ferief orm måske hører en svunden tid til – i dag handler det at holde fri måske mere om at lave noget andet, end vi plejer. Personligt kan jeg sagtens få tiden til at gå med at drikke kaffe og lave ingenting. På sidste års generalforsamling aftalte vi, at der ikke skulle snakkes om køer og engen i år og det har vi tænkt os at overholde, hvilket måske også kan bidrage til fornemmelsen af at holde fri?

Gennemgang af Syddjurs' regler for nedklipning ved vejene + ny hjemmeside v/Michael

Gennemgang af regler v/Jens

Endnu et underligt og mærkeligt år i Corona éns tegn. Ingen store klippe-ned-dag, næsten ingen fællesarrangementer, næsten intet fællesskab, som vi har været så vant til hernede, men heldigvis mange nye ejere. Jeg nævner i flæng: Marianne og Claus i nr. 10, Rose-Marie og Michael i nr. 16, Sonja og Jan i nr. 30, Anette og Morgens i nr. 42. Der skal lyde et varmt og hjerteligt velkommen til jer alle hver og én. I er kommet til et stærkt, demokratisk fællesskab, som har tradition for at løse udfordringerne sammen – om det er vejen, der savner grus eller engen, der skal klippes eller en kalv, der er sluppet ud af indhegningen – eller der skal samles affald ved stranden.

Bestyrelsens største bedrift i denne periode har været at æde et nederlag ift. Syddjurs kommune: Vi må ikke længere brænde af på vores bålplads – udover til skt. Hans. Øv - brandærgeligt. Vi åbner for grene en måned før skt. Hans. I skal nok få besked.

Bestyrelsen har holdt et minimum af møder, men alt har fungeret til trods for dette. Gitte nr. 48 stopper som webredaktør på vores hjemmeside efter adskillige års utrættelig indsats. Vi har to platforme, nemlig "Dejretstrand.dk" som Michael nr. 28 tager over på. Vi har også en facebookside "Fællesskab for Rastestedet". Facebooksiden er mere uformel, mens hjemmesiden indeholder alt det formelle uden at være kedelig – et skatkammer af viden om Rastestedet. Der skal lyde en stor tak til Gitte for hendes initiativ og lange vedholdende indsats.

Der er blevet kørt adskillige trailerfulde grus på vejen og klippet græs under hegnet på engen adskillige gange. Hertil kommer Carstens nr. 24 helt utrolige indsats, hvor der klippes hybenroser ned flere gange om året og repareres bænke, så man kan sidde tørskoet. Aller først tusind tak for indsatsen - specielt til Carsten, der synes utrættelig i sin indsats. I regnskabet, kan I lidt senere se, at den største post er vejen, og hvis vi skal ha' folk på 2 gange om året fordobles vores regnskab, og så tør jeg slet ikke tænke på, hvad det vil koste at få slået under hegnet. Den frivillige indsats bidrager ikke kun til det stærke fællesskab, men sparer os faktisk også for rigtig mange penge. I Coronaperioden har bestyrelsen ikke været så god til at informere og invitere til fællesaktiviteter, men bare rolig: Nu, hvor vi igen må være sammen, skal I nok få buddet.

Vi skal ha' fundet en bedre balance mellem den frivillige indsats og vores sårbarhed eller ulige belastning af medlemmerne. Det er ikke meningen, at bestyrelsen skal ha' så mange fysisk krævende opgaver, og vi vil forsøge en forhandling med Emil (køerne), så vi ikke bliver hans gratis landbrugshjælp.

Bestyrelsen fremsætter 2 forslag:

1. Bestyrelsen foreslår, at vi genoptager store klippe-ned-dag, så vi holder skovvæksten i ave på engen – specielt på det østlige stykke. Vi kan jo se på de velholdte haver rundt om, at mange har udstyret, så vi opfordrer til at man bruger et par timer om året til at arbejde på engen. 28.11.-21 og 2.4.-22 fra kl. 10 til 12 og allerede på lørdag d. 5.9. kan man være med til at reparere vejen mellem 10 og 12.

2. Navnelisten "hvem bor på Rastestedet" udvides til også at omfatte mail og tlf., til dem der har lyst.

Forslagene vender vi tilbage til og drøfter nærmere under pkt. 5.

Vi glæder os til et år i bestyrelsen og i fællesskabet på Rastestedet, hvor vi ikke er begrænsede af Corona restriktioner. Når jeg ser ud over forsamlingen og tænker på ressourcer, der er til stede har jeg svært ved at bevare pessimismen.